

ската махала (около кжщата на прочутия Паша-Капулията, а слѣдъ освобождението — домъ на Д-ръ Сотировъ) имало мѣсто, нарѣчено Ясж плоча, която вѣроятно ще е служила за мостъ.

И тъй, ограниченъ съ Ново Село, българскитѣ махали Дели Банта и Кафтанджийска, а на югоизтокъ отъ тѣхъ съ турскитѣ: Ески Намазгяхъ и Ески Джами, — градътъ Сливенъ на западъ (Аба Пазаръ и Кумлука) и на юго-зап. (Клуцохоръ) още не е билъ заселенъ. Разпространяването на българската частъ въ централния Сливенъ, на сѣверъ отъ Фърчиловата воденица и Гюрчешмя и на югъ отъ кафтанджийската махала къмъ Машатлъка съ Мангърска махала, е станало ако не едноврѣменно, то не много слѣдъ застрояването на Аба Пазаръ, Кумлука и Клуцохоръ. Сжщото може да се каже и за разширяването на турския кварталъ, който, като сбранъ и ограниченъ само въ едно пространство между Машатлъка, Ново-селската рѣка и Куруча, е нарасвалъ по-равномѣрно и постепенно. Дѣйствително, за началото на Кумлука и Клуцохоръ прѣданието ни говори, че първитѣ тамъ български кжщи сж били строени отъ дървенъ материялъ, сѣченъ на самото мѣсто, и вѣроятно е, че мѣстото на тая гора е било оползотворено за мѣстни цѣли: воденици, тепавици, градини и т. н. Дори не много до освобождението заселенитѣ въ Клуцохоръ българи сж използвали праздното мѣсто на Кешишликия и сж го обърнали на харманъ, — гүмно. За такъвъ харманъ се разправя именно върху мѣстото на днешния Аба-Пазаръ, дѣто жителитѣ отъ покрайнинитѣ на централния Сливенъ сж вършѣли, а по-послѣ, съ заселването на тая частъ, той се обръща на богатъ пазаръ за аби и шаеци, тъкмо въ жгъла на прочутитѣ сливенски Тъмни или Покрити чаршии ¹⁾. Върху сжщия тоя прѣдишенъ „харманъ“ турцитѣ направятъ великолѣпенъ шадрафанъ, бидейки съ изворъ, който по-рано се наричалъ Домузъ-бунаръ. Слѣди отъ тоя шадрафанъ и до

¹⁾ Долната частъ на Покритата Чаршия, именно около бившия малъкъ булевардъ, датира отъ къмъ срѣдата на XVIII-я вѣкъ. Още по рано, това мѣсто било сжщо „харманъ“. Двата кладенци тамъ, наскоро запушени, сж правени отъ Чорбаджи Желю, баща на Даскалъ Еню отъ Клуцохоръ. (Домътъ му билъ до двора на черквата св. Никола).